

Od autora	VII
Nota edytorska	XI
Uwagi wstępne	1

Część pierwsza Z dziejów problematyki

1. „Stara” i „nowa” Rosja w koncepcjach historyków-konserwatystów	15
2. Romantyzm filozoficzny lubomudrów. Włodzimierz Odojewski	47
3. Paradoks Czaadajewa	60

Część druga Klasycy słowianofilstwa

4. Iwan Kiriejewski	88
Od lubomudria do słowianofilstwa	90
Filozofia historii	98
Filozofia człowieka. Racjonalizm jako czynnik dezintegracji	110
Kiriejewski a konserwatywni romantycy niemieccy	117
Dwa typy więzi społecznej	122
5. Aleksy Chomiakow	130
Eklezjologia	138
Teoria poznania	147
Filozofia historii	152
Kwestia chłopska	168
6. Konstanty Aksakow	174
Koncepcja historyzoficzna	178
Ideal więzi społecznej	188
Ludowa utopia	196

Część trzecia Konfrontacje

7.	Słowianofilstwo a filozofia heglowska	210
	„Prawosławni heglści”	212
	Słowianofilska krytyka heglizmu	224
8.	U podstaw okcydentalizmu	245
	Słowianofile a „zbędni ludzie”	246
	Hegel, Feuerbach i rosyjska lewica filozoficzna	265
9.	Słowianofile a okcydentaliści	288
	„Stara” i „nowa” Rosja w koncepcjach okcydentalistycznych	290
	Ludowość i narodowość w literaturze	301
	Jednostka a lud	309
	Spór o kapitalizm	316
	Dwie utopie	327

Część czwarta Dezintegracja słowianofilstwa. Kontynuacje i inspiracje

10.	Słowianofilstwo w latach sześćdziesiątych	336
11.	Od utopii do polityki	347
12.	Od słowianofilstwa do pansławizmu	363
13.	Konserwatywny romantyzm drugiej połowy wieku	373
14.	O powrót do „gleby”	390
15.	Autonomizacja filozoficznego romantyzmu: Włodzimierz Solowjow	411
16.	Słowianofilstwo a narodnictwo: „rosyjski socjalizm” Aleksandra Hercena	427
	Posłowie	445
	Indeks osób	471